

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek,
— — valamint a kéziratok küldendők. — —

TARTALOM: A Szövetség. Legyenek drágábbak a szivarok és dohányok? A dohányárus. Vegyes hírek. A közönség köréből. Szerkesztői üzenetek

A szövetség.

Megértjük, ha a Szövetség tagjai nem bíznak a Szövetség jövő sikereiben, elhiszszük, ha némi szkepticizmus vett erőt rajtuk e tekintetben. Mióta csak tennáll a Szövetség üldözi a „pech“; a politikai viszonyok oly ziláltak oly kuszáltak már hosszú ideje, hogy sikeres munkásságot, úgy szólván, kizárnak és lehetetlenné teszik a Szövetség beadványainak elintézését. A Szövetség nyugodt gondolkodású, érett, megfontolt tagjai azonban épen nem fogják türelmüket veszíteni, sőt ellenkezőleg, e nehéz viszonyok közt kettőzött buzgalommal, kitartással fognak a Szövetségben megszemélyesített eszme érdekében küzdeni, a Szövetség javát előmozdítani. Ha a mai szerencsétlen viszonyok közepette sikereket nem lehet felmutatni, ez csak arra buzdíthat, hogy annál lelkesebben buzgóbban kell a Szövetség felvirágoztatásán dolgozni, — nevezetesen tagjai számát kell szaporítani, hogy rövid időn belül minden dohánynagyárus ott legyen, a hol lennie kell: a Szövetségben.

Miután ez a mai vigasztalan politikai helyzet előreláthatóan rövid időn belül stabilis, biztos, békés viszonyoknak csinál helyet, dolgozni, küzdeni kell azért, hogy azon pillanatban, midőn elérkezik a munka ideje, a Szövetség mint életerős, lelkes tömeg vállán tartott szerv szállhasson síkra a dohánynagyárusok érdekeiért.

Különben pedig, ha szétnézünk, számos más foglalkozás oly Szövetségeit látjuk, melyek nem több taggal, mint a miénk, nagy eredmé-

nyeket érnek el. Lehetővé teszik ezt tagjaik, kik időbeli és anyagi áldozatokat szívesen hoznak a közös célért, kik dolgoznak, fáradnak munkálkodnak — és a siker, természetesen nem marad el.

A dohánynagyárudai intézmény sajátos természete látszólag ellentmond azon ténynek, hogy a dohánynagyárusok Szövetsége époly hasznos szolgáltatokat van hivatva teljesíteni, mint bármely más ilyfajta intézmény. Aztán a dohánynagyárusok nem veszik észre, hogy nekik több okuk van tömörülni, mint bármely más foglalkozási ágának, mert több a sérelmök, a bajok rosszabbak a megélhetési viszonyaik, mint a más foglalkozási ágakéi. Elfelejtik a dohánynagyárusok, hogy ép azért nem tudtak eddig maguknak oly nagy tekintélyt szerezni, mint a hogy megérdemlik, mert minden jogtalanságot, minden arcucsapását jogaiknak szó nélkül tűrték el, hisz csak a ládakérdésre kell utalnunk! Odaát Ausztriában mód nélkül csodálkoztak azon, hogy a láda „ukáz“ kibocsátása ellen Magyarország 500 dohánynagyárusa közül csak 3, mond három tiltakozott és e háromka is oly halkan, hogy meg se hallották azok, kiknek szólt. Nálunk pedig fene mód mulattak a láda „ukáz“ szerzői a nem remélt sikeren és még tán most is nevetnek azon, hogy dohánynagyárus uramék mily báránytürelemmel szenvedték el a rajtok esett sérelmet.

Ugy látszik, még sokan vannak, kiknek nem ment bele a fejébe az, hogy a kereskedő csak akkor kereskedő, ha érdekeit szilárdan, méltósággal képviseli akkor is, ha bármi viszonyban is van az állammal. Ezeknek mér-

hetetlen, kvalifikálhatatlan indolenciája hozta magával azt, hogy e foglalkozás terén a foglalkozás tétele óta semmi sem javult, de sok rosszabbodott. E gyáva része a dohányárusoknak okozója minden eddigi rossznak és az lesz a jövőben is.

A mi korunkban mindenki igyekszik megküzdeni az ellene tornyosuló nehézségekkel, mert ezt követeli az emberi méltóság. A ki gyáva és rövidlátó, azt magával rántja az igazak hatalmas árja. A ki nem mer és nem lát, annak el kell tűrnie, hogy a létért, a mindennapi kenyérért folytatott ádáz tusában mások paizsa alatt szálljon sikra.

És itt vannak a dohánynagyárusok. Őnekik van elsősorban okuk egy hatalmas Szövetség létesítésén dolgozni. Idő, fáradság, anyagiakra való tekintet nélkül vállvetve hangyaszorgalommal kellene egy hatalmas Szövetség felépítésén dolgozniok.

Azonban nemcsak a jó ízlés elleni merénylet, hanem bűn a kartársak összessége ellen, ha egyesek a sarokba állnak és dudolnak szép csendesen abban a reményben, hogy kartársaik fáradságot, munkát nem ösmerve, időt, pénzt áldozva, majd kikapariják az ő számokra a gesztenyét; ezek a sült galamb-ról álmodozók bűnösök, bűnösei az egész karnak és minden egyesnek külön-külön. Ezek a pasások nemcsak önmagoknak okoznak kárt, hanem kartársaik önzetlen, férfias munkáját hátráltatják.

Ez a Szövetség tagjai tekintélyes számával fenn fog állani, és dolgozni, küzdeni fog a zászlajára irt elvért. Csak legyen elég erkölcsi ereje, eszméi diadalra vezetésére.

Legyenek drágábbakká a szivarok és dohányok?

A tavalyi rossz termés egyrészt, a felemelt és felemelésre szoruló munkabérek másrészt felszínre hozzák a kérdést, mely e cikk élén áll: drágábbakká legyenek-e a szivarok és dohányok vagy nem?

Miután a mi feladatunk messze túlterjed a tények pusztá konstatálásánál, miután a mi hivatásunk és kötelességünk az, hogy eszméket adjunk és termékesítsünk, továbbá hogy küzdjünk a helytelen és elvetendő ellen, tehát célunk a jó felépítése és a rossz rombolása, kötelességünk, hogy e kérdéssel, mint nagyfotosságuval e helyt foglalkozunk.

Mi t. i. a fentebb említettek alapján az áremelkedést nem tartjuk kizártnak.

Rossz termés, drága munkaerő, a dohánygyártmányoknak az igényeknek megfelelően szebb, tetszetőbb kiállítására, a többi fogyasztási cikk áremelkedése jelentékeny bevétel kevesebbet jósolnak a dohányegyedáruságnak.

Ha eldelifiroztatjuk magunk előtt a dohányfajokat és egybevetjük velük árukat, úgy világossá lesz, hogy a nem egyedárusággal bíró államok hason minőségű gyártmányainál a mieink tetemesen olcsóbbak.

E körülmény hozza magával, hogy mi a dohányzókra való tekintet nélkül határozott szószólói vagyunk az egyedáruság érdekében az áremelésnek.

Tekintsünk el vizsgálódásunknál a közönséges elárúsítás finomabbgyártmányaitól mint amilyen pl. a 24 filléres Favoritas, a 18 filléres Regalitas, mert ezek áremelkedése esetén a közönség a valódi havannah felé fordulna. Ellenben a 16 filléres Trabuco, a 14 filléres Britanica, a 10 filléres Virginia, a 10 filléres Cuba még nem drága, ha 1—2 fillérral felemeltetik. Épúgy elbirják az emelést a következő dohányok: legfinomabb magyar, finom magyar, legfinomabb magyar szívarkadohány, dráma török dohány, középfinom török dohány.

Ajánljuk a kevésbbé jó fajú török dohány, továbbá a hosszúvágású magyar dohány (kis és nagy csomagolásban is) árának felemelését különösen, mert elsősorban ezeket használják fel a csempészek.

Ami a közönséget illeti, annál nem okozna valami nagy ellenszenvet az árak felemelése és nem is lepné meg.

Az a körülmény, hogy 12 esztendő óta árfelemelés nem volt, indokoltá teszi azt, mert hisz a pénz értéke azóta tetemesen megnövekedett és a manipuláció költségei is hasonlíthatatlanul nagyobbak lettek. Egy száz milliós cikk, mert ilyen a dohány, províziója kell hogy 15—20 milliót tegyen ki, ma pedig summarum — 3 millió.

Többet felesleges e kérdéstről szólni; kötelességünk azonban rámutatni a bevételek nagysága és a provízióra fordított összeg csekélyisége közti különbsége és ama biztos reményünknek kifejezést adni, hogy az áremelés által elért bevétel-többlet az immár türethetetlenül csekély provízió megjavítására fog fordíthatni.

Mert az még sem járja, hogy a producens és consumens teljesen kielégítessék, az pedig, ki legtöbbet dolgozik: az elárúsító szinte potyára fáradjon!

A dohányárús.

Az általános drágulás szomorú idejét éljük. Az »áttolás« közgazdasági elv és természeti törvény teszi mindig valóvá. Ez az »áttolás« pedig semmi más, mint hogy a drágábban termelő, kereskedő, fogyasztó a többletet a vele bármilyen viszonyban állóval fizetteti meg; és így megy ez tovább. Ez általános jelenség szüli meg

a mai mozgalmat, mely minden téren mutatkozik. Megélni mindenkinek első törekvése és megélni ma drágább, mint ezelőtt volt. Szeretik kenyérharcnak lefoglalni a munkás harcát a megélhetésért, nos és más foglalkozási ágak harca nem kenyérharc? De bizony az, akár a termelő, iparos, kereskedő, hivatalnok, akár a munkás küzd megélhetéseért, — az kenyérharc.

És e küzdelmet folytatni a dohányárusokért hivatása e lapoknak. Szó volt elégszer róla, hogy úgy a nagy, mint a kisárusok helyzete tarthatatlan. Míg minden más foglalkozási osztályért történt az utóbbi időben valami, a dohányárusok védtelenül kénytelenek a viszonyokkal adózni harcot vívni. Avagy az ő kenyerek nem ép úgy drágult meg, mint másoké? Csak az átlag huszszor akkora fizetésű magasállású hivatalnok úr szorúl drágasági pótlékra? Oh nem, azok is emberek, ezek is csak azok. És mert elvége a dohányárusokról mégis csak el kell ismerni, hogy emberek, majd kénytelenek lesznek helyzetükön javítani.

Ma még erről nincs szó. Ma még lefelé haladunk a lejtőn, azon a lejtőn, melyen lefelé száguld a dohányárus a foglalkozás létele óta. Nincs az a foglalkozási ág, mely nem odatendál, hogy jobb és jobb megélhetést biztosítson. Igaz, vannak pillanatnyi konstellációk, melyek azt megakasztják, de még nem állítják a folyamatot. Ez az egyetlen foglalkozás, melyet szinte mesterségesen csinálnak rosszabbá és rosszabbá! Hogy a nagyárusok valahogyan meg ne tudjanak élni, kibocsátották a ládarendetnek nevezett kancsuka ukázt, hogy pedig a kisárusoknáljon, minden második házba, vagy viskóba küldenek egy-egy konkurrenst és miután még sok protekcióval bíró ember van és születik, kiknek még kisárudája nincsen, előrelátható, hogy nemsokára minden házban legalább is egy trafik helyet foglal majd.

Igy teszik lehetetlenné azt a foglalkozási ágot, mely az állam gyártmányainak eladásával foglalkozik, az államért direkt dolgozik, fárad.

És még se hallunk arról még, hogy a provisió emeltek.

Fizetés emelés minden téren és joggal, mert drágább a megélhetés. És a dohányárus helyzetén nem akarnak javítani, pedig ez nemcsak az általános drágasággal küzd, hanem a megélhetése elé mesterségesen emelt torlaszokkal is.

Mi meg azt mondjuk, hogy a jelen helyzet tarthatatlan és nagy- és kisáruson segíteni fognak — mert kell.

dr. Kadelburg Ignác.

Vegyes hírek.

100 évig dohányos. Röviddel ezelőtt meghalt Liverpoolban egy Philbin Richard nevű úr 107 éves korában. Nevezett 100 éven szinte mértéktelen módon dohányzott. Ez is csak annak bizonyítéka, hogy nem oly egészségtelen a dohányzás, mint a hogy a nem dohányos orvosok kikürtölik.

Galiciai szivarkahamisítók. A «Vereinigte Tabakzeitungen» c. szaklap érdekes cikkben szól a galiciai szivarkahamisításokról, akik Németországba csempésznek be szivarkákat. Ezek a kis gyárosok egyiptomi szivarkákat hamisítanak első sorban. E díszes társaságában a hamisítók ott szerepel Feldmann Chaim úr is, a kit mi jól ismerünk, mint a magyar dohánygyedáruság és a pénzügyőrség valóságos rémét, ki furfangos módszerével, gyakori lakásváltoztatással ki-kibujik a hatótág karmai közül. Azt azonban sehogy sem értjük, hogy ezek a galiciai zügggyárosok képesek felvenni a versenyt a német szivarkagyártással. Miután nem lehet feltételezni azt, hogy ez alakok külföldi dohányt használnak fel, az osztrák egyedáruság dohányja pedig rémdrága, nem igen lehet ez a keresetforrás jövedelmező. Másrészt ezek az áruk belföldön elég jól értékesíthetők, azért mert a tiltott gyümölcsöt még fene mód szeretik az emberek és azért is, mert a gyártmányok olcsóbbak az egyedáruságéinál.

Az «egyiptomiaknál» azonban bizonyára szépen keresnek, mert ezeknek a vevői az ár magasságával nem törődnek.

Az azonban érthetetlen, hogy az osztrák egyedáruság nem veszi észre, hogy Galiciában egymagában több szivarkahüvely gyártatik és jó forgalomba, mint az örökös tartományokban, a kivitelben dolgozó Bécs kivitelével, együttvéve. Nemcsak Lembergben Krakkóban, de Galicia legkisebb városában is vannak gombaszámra szivarkahüvely gyárosok és miután ezek kivitelnek egyáltalán nem tárgyai, evidens, hogy mily óriás módon grasszál a hamisítás.

Az osztrák dohányárusok. Az osztrák Reichsrath képviselő házának pénzügyi bizottságában egy képviselő kérdést intézett a pénzügyi miniszterhez az osztrák dohányárusok helyzetének javítása ügyében. Természetesen sok szép szó hangzott el ez alkalommal, de hasznát nem látják a dohányárusok. Ausztriában is csak úgy van, mint nálunk: a dohányárus az állam mostoha gyermeke.

A közönség köréből.*)

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Ujabbán a sok kellemetlenséget, melylyel meg kell küzdenünk, tetézi egy újabb. T. i. az a panasz zug folyton fülembe, hogy a szivarok rosszak, erősek, élvezhetetlenek stb. stb. különösen a Britannica és Trabuco ellen sok a panasz és én már nem győzöm azt hallgatni, ezért a Szerkesztő urhoz fordulva, mint előfizetőnője, mit a mellékelt nyugtáral bizonyítok és kérem, legyen szives a levelemet a lapban kitenni és figyelmeztetni az illetékes helyet e dologra. Én csak azt tudom, hogy ez nemcsak ami kárunk, de az államé is. Tehát kérünk világos szívt, könnyüt és élvezhető. Köszönettel a közlésért,

vagyok tisztelettel
özv. G. Gy.-né.

* Az itt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Mi nekünk erre az a megjegyzésünk, hogy az tévhit, hogy a világos szivar könnyebb, mint a sötét és ideje lenne, ha a közönség ezt tudomásul venné már. Mi ezt mindég hangoztatjuk, a közönséget erre nevelni kell. Ha néha egy-egy szivar rosszabb, ez nem bizonyíték az összes ellen és néha az is előfordul, hogy a szivar jó, de a szivarozó rosszkedvű és ez aztán rosszá teszi a szivart. Tehát több igazságot!

A Szerkesztőség.

A kereskedelem mostoha gyermeke.

Nem nehéz kitalálni, hogy ez a dohányárus. Ha beszélnek iparosról, nem sorozzák e fogalomba a dohányárust és ha beszélnek kereskedőről, akkor sem számítják oda a dohányárust. Miután így a dohányárust mindenütt negligálják, sohasem lehet része azokban a vívmányokban, melyek a kereskedők vagy iparosok javát előmozdítják. A kereskedelmi kamarák részére a dohányárusok nem léteznek és nincs szerv, nincs faktor mely ezzel a nagy és tekintélyes kereseti forrással törődne. Az állam részéről pedig, melynek bevételeit directe tetézi, csak hálátlanság osztályrésze. A közönség nem törődik vele, mert ha a dohányjövedék ellen van kifogása, ő csak az ártatlan trafikost látja, azt szapulja. Szóval a dohányárus »Prügelkind« és pedig mindenki, minden faktor részéről.

Most, hogy Ausztriában a Reichsrath egy bizottságában találkozott egy élő képviselő, ki védelmébe vette a dohányárusokat, — sikerrel-e vagy sem, nem kutatjuk — szomorúan valjuk be, hogy nálunk a nép képviselői se törődnek e foglalkozási osztálylyal — no kivéve a választásokat. Nálunk eddig dogma volt Ausztriának imádása és hogy pénzünk oly kevés, mind e bálványimádás gyászos következménye. Most, hogy a nemzet akarata sutba dobta e bálványokat és félrelökte a hamis prófétákat, most eljött az ideje annak, hogy megszűnjék Ausztriának rossz szolgálata, most tanuljunk tőle jót. És azt ne tagadjuk, hogy mi ott tanulhatunk, mert bizony a polgárság hathatósabb védelméből vehetnének leczkét tőlük. Hogy ott a dohányárusok érdekében elhangzott a bátor szó és ráduplázott a biztató miniszteri felelet remélni engedi, hogy legalább a miniszteriumban ebben is utánozzák majd Ausztriát.

N. Gy.

Még egyszer: a dohánynagyárus és a Szövetség.

Multkor szó volt arról a dohánynagyárusról, a ki nem tartja szükségesnek a Szövetségbe való belépést. Ugy látszik az ipse nem egyedül áll, mert ugyanazon protekció más csemetéinek is ez a véleménye. Miután ezeknek oly nagy, úgy látszik, a proviziójuk, hogy a láuaveszteség meg se kottyán, jó lesz, ha ezt a Szövetség tudomásul veszi és ennek megfelelően jár el. Az ilyen nagy uraknak tényleg nem kell a Szövetség, az csak annak a 460 dohánynagyárusnak kell, mely küzd, fárad és alig tud megélni. A nagyurak menjenek a kaszinóba pezsgőzni és feléje se nézzenek a Szövetségnek, mert ott oly emberek vannak, kik mostoha helyzetükön javítani akarnak. Ezt tartottam szükségesnek megjegyezni.

Kiváló tisztelettel
R. S.

Szerkesztői üzenetek.

Felkérjük azon dohánynagyárus előfizetőinket, kik az előfizetési díj fizetése iránti kötelességüknek még nem feleltek meg, hogy küldjék meg végre valahára az előfizetési díjat. Az már mégis csak érthetetlen, hogy érdekeiket képviselő szaklapjuknak még az előfizetési díjat sem fizetik meg.

B. G. Ha nem tagja a Szövetségnek, az csak azt mutatja hogy helyzetével nagyon meg van elégedve: bizonyára túlságos nagy a proviziója; illetékes helyen annak nagyon fognak örülni, ha tudomásukra jut. És majd csak meg tudják! Legyen egészen nyugodt!

R. F. Mi nem közölhetjük, mert nincs okunk a gyártmányok ellen szólni, azok elég jók, ha haragszik hát ne a szivarokat szidja.

B. Gy. Azt tudjuk, ha nincs nagy protekció nehezen megy, de csak próbálja meg.

L. Lj. 1 Majd csak tudja a Szövetség, hogy az indolensek ellen, milyen eszközök kellene. De aztán ne jajgassanak, ha fáj! 2. A cikket következő számunkban közöljük némi változtatással, keressen fel gyakrabban dolgozataival.

N. Gy. Mai számunkban megjelent.

F. Gy. A Szövetség nincs abban a helyzetben, hogy készpénzkölcsonóket nyújtson. E tekintetben tévesen informálták.

R. F. Grác. Igazán jól esik az, hogy még a távolban is gondol ránk. Reméljük, hogy minden jóra fordul. Oly emberre mint Ön, szüksége van a karnak. Ha sok ilyen lenne, nem lenne a nagyárusok helyzete oly szomorú. Reméljük, hogy még találkozunk a küzdelemben.

L. Ö. A múlt számból kimaradt az üzenet helyszüke miatt; vegye hát tudomásul, hogy a Szövetség egyáltalán nem jár el azok ügyeiben, kik nem tagok. Ezekhez a Szövetségnek semmi köze. Boldoguljanak, ha tudnak. Majd meglátjuk! Eljő az idő, mikor majd a Szövetség lesz büszke és az efféle pasasok kunyerálnak majd. De aztán majd hiába rimázkodnak. Ezt jól jegyezze meg magának, tisztelt úr! Majd nem ön nevet utoljára! Bizony.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: Der Verband. Sollen die Zigarren und die Tabake theurer werden? Vermischte Nachrichten.

Der Verband.

Wenn seit Bestehen des Verbandes, die Mitglieder desselben, entweder den zukünftigen Erfolgen, welche er erringen soll Misstrauen entgegenbringen, oder besten Falles seine erspriesliche Wirksamkeit in Zweifel ziehen, so ist das wahrlich kein Wunder. Denn seitdem der Verband besteht, hat er das Pech, dass die politischen Verhältnisse derart verworren sind, das sich an ein ruhiges Arbeiten oder an eine Erledigung der Eingaben des Verbandes nicht denken lässt. Gleichwohl werden die nüchtern denkenden ruhigen, ernstesten Elemente des Verbandes die Geduld nicht verlieren und ihre Thätigkeit gerade aus dem Grunde verdoppeln. Kann auch momentan in einer Zeit wie die jetzige auf Erfolge nicht hingewiesen werden, so muss destomehr an die an die Erstarkung des Verbandes, der Vermehrung seiner Mitglieder gearbeitet werden. Da nicht anzunehmen ist, dass die Zeiten immer solch unruhige sein werden, wie es die gegenwärtige ist, muss daran gearbeitet werden, dass bei der ersten Aenderung der Verhältnisse, der Verband als starkes Kampfmittel für seine Interessen, eintreten werde.

Im übrigen sehen wir Verbände auch anderer hervorragender Branchen, deren Mitgliederzahl auch nicht grösser ist, als die der Grossverschleisser und die trotzdem grosse Thaten vollbringen. Es wird dies lediglich dadurch ermöglicht, weil jedes Mitglied Opfer zu bringen beflissen ist, Opfer sowohl an Zeit und Geld, wie an Mühe und Arbeit. Die eigenthümliche Gestaltung des Tabak-grossverschleisses lässt leider die Meinung nicht aufkommen, das ein Grossverschleisser-Verband, seine materiellen Interessen in der-

selben Weise verfechten und gewinnen kann, wie jede andere Branche. Ferner scheint man diese Interessen weit geringer zu schätzen, als sie in wirklichkeit sind. Man vergisst daran, dass der Tabak-Verschleiss überhaupt sein Prestige stets und immer nur deshalb eingebüsst hat, weil er niemals seine berechtigten Ansprüche geltend gemacht hat, sich mit Allem zufrieden gegeben und sogar das krasseste Unrecht, wie es zum Beispiel die Kisten-Angelegenheit war, ruhig über sich ergehen liess. In Österreich schüttelte man verwundert die Köpfe als seinerzeit, die Verordnung wegen der Kisten erlassen wurde und von 500 Grossverschleisser im Ganzen 3 dagegen rekurirten und das auch nur in sehr schwacher Weise. Und hier lachten die Erfinder dieser Verordnung über diesen beispiellosen Erfolg und über die Lammsgeduld einer Branch, die ohnehin für nichts arbeitet. Man kann sich also, wie gesagt, noch immer nicht vorstellen, dass man Kaufmann, ja sogar Bediensteter sein kann, und trotzdem jene Personen, von denen man abhängig ist, ruhig und zielbewusst, vor allem aber mit Würde davon überzeugen, dass man für seine Arbeit nicht den entsprechenden Lohn erhält. Diese Indolenz, oder besser gesagt, diese ungerechtfertigte Angst, sein geringes Einkommen auch zu verlieren, hat eben ausschliesslich dazu beigetragen, alle die Zustände, wie sie seit einem halben Jahrhundert geherrscht, nicht nur bestehen zu lassen, sondern auch noch zu verschärfen. Man vergisst aber auch ganz daran, dass unsere Zeit mächtig dazu drängt, dass sich Jeder selber helfe, so gut es geht und wie er kann. Wer das nicht thut wird fortgerissen von dem Strome der keine Unterschiede und Rücksichten kennt. Wer im Kampfe zu schwach, muss sich die Mithilfe

Anderer versichern, so thut es heute Alles und jedes was Brot erwerben will.

Der Tabak Grossverschleisser ist unter allen Branchen der Letzte, dem man das besonders vor Augen halten müsste; im Gegentheil, man müsste voraussetzen, das er selber Alles Mögliche anbiete um den Bestand des Verbandes zu sichern. Keine Mühe, keine Zeit, kein Geldopfer dürfte ihn davon abhalten sich einer Sache zu widmen, wie es diese ist. Geradezu aber ein Verbrechen an die Gesamtheit ist es, wenn einzelne Grossverschleisser in der Erwartung, dass ihre Collegen ohnehin für sie arbeiten, es ruhig geschehen lassen, und sich dem Verbands fernhalten. Nachdem angenommen werden muss, dass es keinen einzigen Grossverschleisser gibt, der nicht von der Nothwendigkeit des Verbandes durchdrungen wäre, erscheinen die Ausstehenden als derartige Hindernisse, die nebst dem, dass sie sich schaden, die ehrliche Arbeit ihrer Collegen illusorisch machen. Schliesslich kann und wird ja der Verband mit seiner ansehnlichen Mitgliederzahl unter allen Umständen bestehen; ob er aber die Kraft haben wird in moralischer und materieller Weise und sicher seine Ziele zu erreichen ist eine Frage die keiner Beantwortung bedarf.

Sollen die Zigarren und die Tabake theurer werden?

Die Miesernte des vergangenen Jahres, wie auch die natürliche Steigerung der Arbeitslöhne, die theils bereits vorgenommen wurde, theils noch zu erfolgen haben wird, diese beiden schwerwiegenden Umstände werfen unwillkürlich die Frage auf, ob die k. u. Tabak Regie eine Erhöhung der Preise für Tabake und Zigarren in Vorschlag bringen wird.

Das es nicht lediglich unsere Sache sein kann, uns blos mit der Registrirung von Thatsachen zu beschäftigen, da wir uns auch für berufen halten, manchen Vorschlag das Wort zu reden und von manchem Vorhaben abzurathen, ins solange blos von Ideen die Rede ist, fassen wir auch diese Angelegenheit schon jetzt ins Auge, bevor noch positive Vorschläge darüber vorliegen.

Wir halten nämlich, wie gesagt, die Möglichkeit einer Erhöhung der Preise für Tabak und Zigarren für nicht ausgeschlossen, aus den Gründen, welche wir eingangs dieser Zeilen erwähnt haben. Theures Material theure Arbeitskraft, splendere Ausstattung, wie sie,

seit Jahren erforderlich ist, dazu die Erhöhung sämtlicher Consumartikel im Allgemeinen, das alles muss dazu Veranlassung geben, dass an die Erhöhung der Preise gedacht wird, nachdem sonst eine Mindereinnahme als ganz sicher im Jahre 1906 zu erwarten steht.

Lassen wir die Sorten im Verhältniss zu den damaligen Preisen Revue passiren und ziehen wir in Betracht, dass in Stanten, wo kein Tabak-Monopol existirt in Hinsicht der Qualität zu den Preisen, die Zigarren theurer sind als bei uns, so müssen wir unstreitig das Interesse der Raucher bei Seite lassen und das Interesse der Tabak Regie insofern wahren, als wir entschieden für die Erhöhung der Preise bei Tabak und Zigarren sind.

Die Inländer theureren Sorten wie zum Beispiel die Favoritas a 24 Heller, die Regalitas a 18 Heller und noch manche andere Sorten der Specialitäten und allgemeinen Verschleisses lassen wir anberührt, zumal, wenn diese Sorten wesentlich theurer werden, der Raucher sich lieber eine echte Havanna, kauft. Dagegen ist die Trabuco a 16 Heller, die Britanica a 14 Heller die Virginer a 10 Heller, die Cuba a 10 Heller absolut nicht zu theuer, wenn dieselben um 2—1 Heller im Preise erhöht werden. Ebenso vertragen die Rauchtabake und zwar: der. legfin. magyar, fin. magyar, legfin. magyar szivarka dohány. Drama török dohány, közép török dohany; einen Aufschlag im Preise. Ganz besonders möchten wir empfehlen die türkischen Tabake milderer Gattung, sowohl die grossen wie auch die kleinen Packete, ausserdem die inländer langgeschnittenen Tabake im Preise zu erhöhen, da dieselbe zum grössten Theile von den Zigaretenschmugglern verwendet werden.

Was die Aufnahme einer Preiserhöhung von Seite des Publikums betrifft würde dieselbe auch garnicht Ueberraschen, oder gar Missfallen erregen. Den erstens hat seit 12 Jahren keine Preiserhöhung stattgefunden, zweitens erscheint dieselbe gerechtfertigt, weil seit dieser Zeit sich der Geldwerth auch gründlich geändert hat, indem ausnahmslos alles theurer geworden, dann aber auch erfordert die geschäftliche Manipulation des Tabak Monopoles, eine weit höhere Spesenlast, als dies gegenwärtig der Fall ist, welche Letztere nur durch eine Erhöhung der Einnahmen hereingebracht werden kann.

Der Geschäftliche Verkehr eines Artikels von Hundert Millionen Kronen, eines Artikels, wie es Tabak und Cigarren sind, würde eine Verkaufsprovision von zumindest 15—20 Millionen im privatem Wege erheischen. Dem k. u. Finanz-Aerar erwachsen aus dem Verkaufe seiner Tabak-Produkte kaum mehr Kosten als drei Millionen Kronen. Wir wollen die Sache hier nicht weiter ausführen, nachdem von einer Vertheuerung der Zigarren und Tabake die Rede ist und nicht von den Verschleissprovisionen; wir mussten auch diesen Umstand hier erwähnen, weil eine Vertheuerung der Tabakprodukte auch schon dann gerechtfertigt erscheint, wenn die Mehreinnahmen, welche dadurch resultiren, zur Aufbesserung der Verkaufsprovisionen und überhaupt zur besseren Handhabung des Verschleisswesens ver-

wendet würde. Den schliesslich geht es ja doch nicht an, dass der Consument vollständig befriedigt seinen Vortheil genisst, während derjenige der sich mit dem Verkaufe des Artikels abmüht das leere Nachsehen hat,

Vermischte Nachrichten.

Galizische Zigarettenfälscher. Die Vereinigte Tabak Zeitungen veröffentlichen einen sehr interessanten Artikel über die Fälschungen der ägyptischen Zigaretten durch galizische kleine Fabrikanten, welche den Schmuggel nach Deutschland im grossen Maasstabe betreiben. Ein in dem Artikel genannter Fälscher Chaim Feldmann scheint auch hier kein Fremder zu sein, zu mindest erinnern wir uns dieses Namens als einen Vertreter der unehrsamen Gilde der Zigarettenstopfer, wie man diese Leute hier nennt, die durch Ausübung ihres unerlaubten Berufes, der Tabak-Regie bedeutende Konkurrenz machen und die Finanz-Behörden fast zur Verzweiflung bringen, durch den often Wohnungswechsel den sie vornehmen um nicht erwischt zu werden, Ganz unbegreiflich aber ist uns, dass die in Galizien lebenden Zigarettenfälscher die Konkurrenz mit den deutschen Zigarettenfabrikanten aufzunehmen vermögen. Da es nicht anzunehmen ist,

dass diese Leute auch den nothwendigen Tabak aus dem Auslande schmuggeln und da bekanntlich die Preise der österreichischen Regie Tabake, welche sie verwenden können riesig theuer sind, so kann sich dieser Berufszweig nicht sehr lohnen. Im Übrigen haben aber diese Leute auch im Innlande genügenden Absatz, zumal es noch immer Käufer für verbotene Waaren in Menge gibt und anderseits in Anbetracht dessen, dass die Zigaretten trotz des theuern Materials noch immer billig genug im Gegensatz zu der Regie Zigaretten verkauft werden, genügend flotten Absatz finden. Gleichwohl ist es mögliczh dass die Zigarettenfälscher bei der Erzeugung der «Aegyptischen» ihre Rechnung immerhien finden, weil den Abnehmern kein Preis hoch genug ist, um die Oftmals sehr problematischen Tabak-Produkte zu kaufen. Dass es der Österreichischen Tabak-Regie nicht auffällt, dass in Galzien mehr Zigarettenhülsen erzeugt und aufgebraucht werden, als in dem gesammten übrigen Österreich, mit Ausnahme der Stadt Wien, die für den Export arbeitet, das ist allerdings unbegreiflich. In dem kleinsten Neste Galziens, wie auch in den Städten Krakau, Lemberg u. s. w. gibt es eine Menge Zigarettenhülsen-Fabrikanten, deren Erzeugnisse keinen Export erzielen, ein Beweis dafür, dass die Fälschungen doch in kolossaler Weise vorgenommen werden.

MEGHIVÁS

a Magyar leszámítoló és pénzváltó banknak

1905. évi márczius hó 14-én délelőtt 11 órakor saját helyiségeiben,

(V. ker. Dorottya-utcza 6. szám) tartandó.

XXXV. rendes közgyűlésre.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság jelentése az 1904-iki üzletévről.
2. Az 1904-iki számadás és mérleg előterjesztése és az igazgatóságnak a nyereség felosztására vonatkozó indítványa.
3. A felügyelő-bizottság jelentése az igazgatóság által előterjesztett évi számadás és mérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítványok megvizsgálásáról.
4. Ezen tárgyak, nemkülönben az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére adandó felmentvény feletti határozat.
5. A nyugdíjintézet szabályzatának módosítása.

*

Azon részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni kívánnak, felhivatnak, hogy az alapszabályok 17. §-a értelmében, részvényeiket a még le nem járt szelvényekkel együtt legkésőbb folyó évi márczius hó 11-ig a társaságnál Budapestben, vagy az Union banknál Bécsben letéteményezzék.

A megvizsgált mérleg és az erre vonatkozó felügyelő-bizottsági jelentés nyolcz nappal a közgyűlés előtt a társaság helyiségeiben a t. részvényesek rendelkezésére áll.

Budapest, 1905. évi február hó 26.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.

Feltűnő újdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a
dohányzó egyszer veszi és többé
mást nem szíhat

legjobb valódi francia
szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.